

[Flygaard]

være rimeligt, at vi i udvalget generelt kan få en undersøgelse af, om regeringen mener, at der med de foreslåede afgifter på el og olie er skabt en, skal vi sige afgiftsmæssig balance. Dette spørgsmål kan for så vidt udvides til at gælde i relation til afgiftsnedsettelsen på gas, som vi i øvrigt er positivt stemt over for.

Med hensyn til charterafgiften, som jeg nævnte at vi ikke er tilhængere af, vil jeg godt gøre den bemærkning, at vi synes, der rent faktisk foreligger en diskriminering, der ved at man opkræver en afgift på charterflyvning, men ikke på ruteflyvning. Jeg vil også gerne spørge, i hvilket omfang det er indgået i regeringens overvejelser, at efterhånden som charterafgiften nu bliver af en ganske betragtelig størrelse, må man påregne, at det vil få en vis indflydelse, fordi der er flere, der vil benytte svenske og tyske lufthavne, således at det provener, man kunne forvente at få ind ved en sådan forhøjelse af afgiften, vil blive reduceret, ved at svenske og tyske lufthavne i højere grad bliver benyttet.

Som sagt, retsforbundet kan ikke medvirke til nogen af de her fremsatte forslag.

Jeg vil gerne i forbindelse med de bemærkninger, som faldt fra den radikale ordførers side, komme med et par betragtninger. Jeg har betragtet den radikale ordfører som historielærer og vel også historieforfatter, men man kunne måske nok somme tider fristes til at sige: en vis form for historieforfalsker, fordi hr. Bernhard Baunsgaard synes at ville skubbe skylden for, at rentefradragsreformen, eller hvad man nu vil kalde det, ikke blev gennemført, over på socialdemokratiet som havende ansvaret for netop dette bristede forlig. Jeg synes ikke, at historien bliver rigtigere af at blive gentaget. Derfor vil jeg i hvert fald gerne for mit vedkommende understrege, at jeg synes, den helt igennem er urigtig. Det er nok muligt, at det radikale venstre ikke har ansvaret for det, men socialdemokratiet synes nok heller ikke at have det. Spørgsmålet er vel nok, om ansvaret for, at det bristede, egentlig ikke ligger hos det ærede medlem selv.

Arne Melchior (CD):

Hr. Waldorff havde nogle bemærkninger om forligets beskaffenhed, idet han harcele-

rede over, hvorvidt forligsparterne kendte enkelthederne i de forskellige lovforslag, der er en følge af forliget. Nu er det ikke så meget til ære for hr. Waldorff, jeg tager ordet her, men pressen og den offentlige debat har beskæftiget sig med samme emne, og derfor er jeg glad ved i skatte- og afgiftsministerens nærværelse og selvfølgelig til tinget én gang for alle at kunne gøre en principiel bemærkning herom.

Jeg kan altså bekræfte, at det er rigtigt, som hr. Waldorff antager, at forligspartierne – og jeg vil tillade mig at antage, at det også gælder socialdemokratiet, altså dets folketingsgruppe – ikke har kendt lovforslagene i enkeltheder på det tidspunkt, da forliget blev indgået, alene af den grund, at mange af dem ikke var færdigbehandlet, at mange af dem ikke er færdigbehandlet i dag, og at mange af dem først vil blive det om adskillige måneder. Dette skæmmer ikke på nogen måde forliget. Det er ganske klart, at der i et så omfattende forlig, både omfattende med hensyn til antallet af lovforslag og omfattende med hensyn til antallet af kroner, er så mange detailspørgsmål, at det, som også forligsteksten på mange områder siger, må gøres til genstand for analysearbejde, udvalgsarbejde og behandling mellem partierne og mellem organisationer, specialister, embedsmænd etc.

Der skal ikke spekuleres fra nogen side, således som det sker fra hr. Waldorffs side her i debatten og fra pressens side, i, at forliget eller forligsparterne har det sløjt. Det har de ikke. Det skulle da lige være, at man gerne ville have gjort det endnu bedre, men den situation er man jo permanent i. Der er ingen krise i forliget, heller ikke hvad disse afgifter angår, og man skal ikke håbe på eller kalkulere med, at det vil komme. Forligsparterne har det nøjagtig lige så godt, som man har det i andre to- eller flersidede forhold, det være sig ægteskaber eller kompagniskaber, venskaber eller kammeratskaber eller handelselskaber. De har det udmærket, for de er enige om nogle hovedlinjer, og det står de ved, og det vil de ærligt og redeligt føre ud i livet, og så vil man for energiafgiftens vedkommende og for andre led i forligets vedkommende, andre følgeloves vedkommende, i denne samdrægtighed, som forligsindgåelsen er et udtryk for, detailarbejde